

KRETKA (3) *sb f*

e oraz a jasne.

sg N kretka (1). ◇ A kretkę (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Dem. od „kreta” ‘wapień używany do pisania’; kawałek kredy do pisania; cretula Mącz (3) : Ieden ítoiąc nápiśał/ iuż dáley nie vmiem/ Drugi przyśzedł wziął kretkę/ nápiśał ia vmiem. *RejFig* Bb6, Bb7v; *Mącz* 68c.*

MB